

ԿԵԱՆՔԻ ՇԱՒՂՈՒՄ

Շ Ի Լ Լ Է Ր Ի

Թարգմ. ԼԵՒՈՆ ՄԱՆՈՒԷԼԵԱՆՅԻ

Կեանքի շաւղումը որքան սիրում են
Մարդիկ երագել իրանց ապագան
Եւ շուրով հասնել նորա տենչում են
Յըջանիկ, ոսկի ըղձի կալարման:
Աստուծոյ աշխարհը մերթ թառամում է, մերթ
նորից ծաղկում:
Բայց մահկանացուն միշտ որսնում է, միշտ
լաւին սպասում:

Յոյսըն, ինչպէս մայր, կանգնած նորա քով՝
Կայրում է անհոգ մանկան հետ, խաղում,
Պալանուն քարշում գիւթական շողով
Եւ շագաղի մօտ ծերին սփոփում:
Ուրսիս ձգում ենք կենաց ճանապարհ՝
Յետ մահւան հանգիստ գտնելու համար:

Ո՛չ, ցընորք չէ սա, հոգու մըխիթար,
Եւ ոչ արգէտի անմիտ զառանցանք.—
Մենք հաւատում ենք, որ կայ այլ աշխարհ,
Ուր կալարւում է ամենայն բաղձանք:
Քաղցր ձայնն է սա մեր ջերմ հաւարի.
Միթէ երբ և է նա մեզ կը խաբէ?